

NEWS FROM SANAE AND THE ISLANDS

SANAE—16e April:

Na drie maande se verblyf op SANAE het die manne reeds deeglik kennis gemaak met die onmeetlike ysvlaktes met sy wispel-turige weersomstandighede. As die wind die sneeu nie opwaai nie dan spook ons buite dat die sneeu so waai. Selfs 'n graaf het 'n onmisbare vriend van die ywerige werker geword. Hiermee word letterlik en figuurlik dinge uit sneeu en sneeu uit dinge gegrawe. Janee, moeder natuur laat haar nou eenmaal nie voorskryf nie.

Sommer nou die anderdag besluit die Sanniesposters dat ons dansaal met sy sakkende dak en gebreekte balke in ere herstel moet word. Die enigste oplossing is om die dak deur 'n 9 voet dik sneeuilaag oop te grawe en die saak van die vloer na bo te herbou. Met die volgende dag se timmerasie in gedagte asook 'n jolige dansparty in die toekoms het die manne vroeg gaan slaap. Andermaal egter het moeder natuur haar respek op die nietigheid van die mens afgedwing en woedende winde so sterk as 70 myl per uur op ons afgestuurd. Die tekens van ons arbeid het soos mis voor die son verdwyn asof geen mensehand ooit daar naby was nie.

Nietemin ons gooi nie tou op nie en sal weer 'n poging aanwend. Te wyte aan hierdie sneeustorm kon Zac min beweegruimte in sy aurorahut vind weens die indringende sneeu. Die weerkundiges het die weer op 'n dag trotseer en 'n ballonopstygting geloods. Pottie wat die ballon sou lanseer, het vergeet van die klein hondjies op die werf. Met die wegspringslag het hy oor een gestruikel en die instrumentjie pap geval. Ons is dus maar verplig om ons te berus in die wel en wee van die Antarktiese weer. Een ding is egter seker, en dit staan soos 'n paal bo die sneeu dat die winter snel in aantog is. Die termometerkwik kuier reeds snags hier by die minus 36 rond.

Ekstra komberse word in gebruik geneem en die outamatiese verwarmers dreun ook meer dikwels. Hierdie maand het ook 'n jolige verjaarsdagparty opgelewer. Ongelukkig moes die heerlike gebraaide kalkoen sy einde in menige skiewiedrom vind. Na Saterdagmiddag se biltong word gemerk dat baie manne in hulle slaap praat. Miskien kan dit toegeskryf word aan die skaars boodskappies van familieleden, geliefdes en vriende.

As die rugbykeurders dalk belangstel, hier op Sanniespos is 14 fikse manne wat hulle sal uithelp daar in Skotland. Nogtans hoop ons dat die Bokke sal wip oor die Skotse velde en sy tong sal uithoek vir die teenstanders.

SANAE—26th April:

The past month has been one of extremes in natural phenomena. One of the most violent storms experienced yet occurred at SANAE, with the wind gusting well over 90 knots. Many of us had the first experience of braving such a storm, but as the case usually is, the novelty soon wore thin. Feelings of utter helplessness developed for those who ventured outside, and the hatch entrance disappeared from sight in the swirling drift snow. However, calm mild weather soon followed and we were able to examine the storm damage. Most of the installations above the surface were buried under and filled with the drift snow. The cabin of one of the Muskegs was filled to the roof. The newly erected cubical quad antenna and the cosmic ray balloon tracking antenna suffered moderate damage.

After a period of considerable geophysical activity, a brilliant auroral display occurred on the night of 8th and 9th April. The rays were often seen to pulsate, indicating considerable activity. The all-sky camera photographs and the riometer and airglow records will surely form interesting research material. A large number of seismic disturbances were also recorded recently.

At last we are able to sigh with relief at the completion of the so-called "Dansaal Project". The sagging produced by tons of compact ice in the space between the kitchen and sleeping quarters, known as the Dansaal, caused supporting beams to bend and eventually to shatter. Undoubtedly, this was a dangerous situation which, if ignored, might have caused the caving in of the whole area. A hole about 12 feet deep and 14 feet on each side had to be cleared of snow to uncover the sagging roof. On the first occasion the hole was almost completed when, to our great sorrow, a storm set in which filled the hole completely with drift snow. The second attempt met with more success, and the last sections of the roofing were laid in nearly total darkness, with a storm brewing.

There was a stage when elaborate plans were being drawn up by some of the more ambitious members for the construction of an ice yacht. It is with considerable relief that this project has now been temporarily shelved, otherwise some of the chaps might have had to winter in the middle of the Weddell Sea.

SANAE—28th May:

The sun has set for the two months long winter night. The most important task of replenishing dieseloline supplies within the base was accomplished recently, under very trying conditions. With temperatures in the vicinity of minus 37 degrees Celsius, it was impossible to pump the jelly-like dieseloline from outside. The drums had to be skilfully dropped down the hatch and stored in the snow passage, for at least a day before mechanics Joubert and Hodson could pump the partially defrosted and less viscous fuel into the storage drums.

With the sun low on the horizon, phenomena such as sun pillars and parhelia were frequently to be seen and the cameras clicked. Recently, surveyor Johnny Strydom, assisted by Doc de Wit, Sewes van Wyk and Derek Sharwood attempted a tellurometer survey for the purpose of linking points on the 1,000 feet high Bloenga ice rise west of the base with points near the station. However, extremely poor visibility forced them to abandon the project after they had covered only half the distance to the ice rise.

Radio technician Nico Smit is at present busy constructing a two-way, short-range VHF transceiver which is certain to prove invaluable to field parties when contact between caboose and muskeg is desired. The unfortunate men whose duties require them to go outside into the bitter cold regularly every day, are geomagnetist Zac Ezekowitz and radio technician Smitty who has to tend to the seismometers, and then, of course, also the meteorologists Joubert, Potgieter and Steyn. The Met. fellows usually run into trouble when they have to launch balloons in winds exceeding 25 knots. Until recently it was a familiar sight to see the young huskies Kiek and Fidel accompanying geologist Wolf Pollake on his daily round to the accumulation network. Now, with both dogs on chain, it is a solitary figure that strides out.

MARION—1st April:

Die nuwe aflosspan het net blye gesigte gesien met ons aankoms by Marion. Maar voor ons verder gaan, wil ek eers ons Marioniete bekendstel.

Weerkundiges: B. Sciocatti (beampte in bevel) A. S. Cronje, F. Clements, D. van Schalkwyk.

Radio-öprateur: B. R. (Charlie) van der Riet.

Mediese ordinans: D. Jooste.

Radiotegnikus: H. J. Steenkamp.

Dan is daar nog B. J. Huntley (plantkundige) en E. M. van Zinderen Bakker (voëlkundige) wat reeds vanaf Desember hier gevestig is.

Ons het 'n baie aangename vaart hierheen gehad, alhoewel Dok Jooste en Manie Steenkamp nie juis hulle gesigte veel verder as die kajuit se deur wou laat vorder het nie. By hulle was al wens om weer so gou as moontlik voete op ou moeder aarde te plaas. Saddle Cronje is ook verras deur die baie kaste wat op een of ander manier steeds voor sy voete beland.

Met die eerste beurt kaskook, het Dok Jooste besef dat dit nie onmoontlik is om die artappels teen die dak te laat beland deur middel van 'n drukkoker nie.

MARION—26e April:

Ons eerste sneeu was toe maar 'n bietjie maer vir die wat nog nooit so iets gesien het nie, nogtans was dit genoeg. Intussen begin die manne kla dat dit koud word en die koue het tog ook maar sy probleme. Hoe, veral, gaan die radioteodoliet se kables vervang word as 'n temperatuur van 30 grade Celsius 'n vereiste is? Die mense daar in Finland het seker nie aan Marion gedink nie.

Charlie sien toe sommer 'n klomp skepe een middernag. Vroeg die volgende oggend egter kies hulle toe weer koers sodat ons nie eens weet wie ons besoekers was nie.

Die uittoeg van ons plaaslike bewoners is ook nou in volle swang en die strande begin maar bra leeg daaruit sien. Intussen word die ouens slim sodat ballonne nou in sterk winde met 'n ou visnet losgelaat word. Dit is nogal besonder effektief. Grietjie begin nou ook al 'n woordeskate kry al gaan dit nog soms maar swaar. (Terloops vir die ouens se vriendinne daar in die Republiek, Grietjie is nou ons pappagaai). Wat die weer betref, wag ons nog maar in spanning vir daardie sterk winde wat dit tog so moeilik maak met die loslaat van die ballonne.

MARION—11e Mei:

Op 26e April tydens 'n kwaai storm is ons landingsplek heeltemal weggespoel. Ons het die golwe so tussen 15 en 25 voet hoog geskat.

MARION—25th May:

So far this month we have had six days of snow but no heavy snowfalls occurred. The lowest surface pressure that has been seen by most of us was also recorded, i.e. 968,9 mbs. With most of our supplies stored and unpacked, more time is now available for walks inland and along the coast. During two exceptionally fine days with plenty of sunshine and no cloud or wind, our cameras really worked overtime. The two biologists, however, are not very satisfied with the spells of bad weather which at times persist for days, keeping them from doing their research which is done mostly in the field.

GOUGH—5e Mei:

Dit is ons span se eerste nuusbrieff hier van Gough-eiland en ons wil onself eers voorstel. Daar is soos gewoonlik weer sewe

manne, maar wat wel uitsonderlik is, is die feit dat nie een van ons ooit tevore op enige eiland was nie. Tot dusver verloop alles nog asof ons al jare hier is en dit belooft om so te bly. Die sewe manne is Gawie Viviers, Jannie Herbst, Willie Taal, Du Toit Olivier, Carl Booysen, Ernst Scholtz en Nico Venter. Met die vaart hierheen in die RSA was ons gelukkig in die opsig dat net twee van die sewe manne seesiek geword het.

Ons is almal baie in ons skik met die voorkoms en plantegroei van die eiland, want dit bied aan elkeen die geleentheid om 'n groot verskeidenheid fotos te neem.

Die koskokery kom nou reeds so goed op dreef dat almal teen hierdie tyd al oorgewig is. Ons het tot dusver nog vars groente, vrugte en vleis gehad, maar selfs ons blikkieskos is so genoegsaam dat mens feitlik enigiets te enige tyd kan voorsit.

NUUS VAN DIE VERENIGING

ALGEMENE JAARVERGADERING

Die vierde Algemene Jaarvergadering van die Vereniging is op 29e Maart in Pretoria gehou. Dit is opgevolg met 'n lesing deur Dr. Edna Plumstead van die Paleontologie-afdeling van die Bernard Price Instituut, Universiteit Witwatersrand (die inhoud van hierdie lesing en enkele van die illustrasies word hierbo weergegee).

Twee mosies is voorgestel en aanvaar. Die eerste mosie hou verband met die ongelukkige situasie dat daar nog net een tak van die Vereniging in die land bestaan, naamlik in Pretoria, sodat slegs die lede wat in of naby Pretoria woon, die volle voordele verbonde aan die vergaderings en funksies van die Vereniging, asook lidmaatskap van die Bestuur, kan benut. Om die gehalte van voordragte en die bywoning van vergaderings te kan verbeter, asook om die lede in Johannesburg, Potchefstroom en ander plekke binne redelike afstand van Pretoria tegemoet te kom, is die volgende besluit aangeneem:

“Dat, om die aansluiting en deelname van lede wat nie in Pretoria woonagtig is nie aan te moedig, daar slegs vier gewone vergaderings per jaar gehou sal word, verkieslik in Februarie, Mei, Augustus en November, maar spesiale byeenkomste kan gehou word by geleenthede wat vir een of ander rede besonder gepas of geskik is.”

'n Tweede voorstel is aanvaar ten effekte dat die Konstitusie van die Vereniging voorsiening maak vir die voorwaardes en wyse van toekenning van die Suid-Afrikaanse Antarktiese Medalje, soos uiteengesig in die *Antarktiese Bulletin*, No. 2, van Maart 1964 en dat 'n verdere eienskap in die beoordeling van kandidate bygevoeg word, naamlik:

“Lojaliteit. Die lojaliteit bewys teenoor die ekspedisie en medelede van die ekspedisie.”

Die finansiële verslag vir 1964 is gelees en aanvaar. Die Voorsitter se verslag vir die tydperk vanaf die vorige Jaarvergadering is ook voorgedra (weens gebrek aan ruimte staan dit oor vir die volgende nommer van die *Bulletin*).

Die volgende nuwe Bestuur (Nasionale Uitvoerende Komitee) is gekies:

<i>Voorsitter:</i>	Mnr. D. G. KINGWILL.
<i>Visevoorsitter:</i>	Komdt. W. J. B. CHAPMAN.
<i>Komitee-lede:</i>	Prof. P. H. STOKER.
	Mnr. M. DU PREEZ.
<i>Ere-Sekretaresse:</i>	Mev. C. M. TALJAARD.
<i>Ere-penningmeester:</i>	Mnr. C. SANBY.
<i>Ere-ouditeer:</i>	Mnr. I. LLOYD.